

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 248-ҳадис

*اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ حَلِيلٍ مَّاكِرٍ، عَيْنَاهُ تَرِيَانِي، وَقَلْبُهُ يَرْعَانِي، إِنْ رَأَى حَسَنَةً دَفَنَهَا، وَإِنْ رَأَى سَيِّئَةً أَدَاعَهَا.

(رواه ابن النجار عن سعد بن سعيد المقبريِّ مرسلًا)

Ё Аллоҳ, Сендан ҳийлакор дўстдан паноҳ тилайман. Чунки унинг икки кўзи мени кўриб, қалби кузатиб туради. Агар у бирор яхшилик кўрса, уни бекитади. Агар бирор ёмонлик кўрса уни тарқатади.

Саъд ибн Саид Мақбурий (розияллоҳу анҳу)дан. Ибн Нажжор мурсал ҳолатда қилган ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI